

(tilsammen er der 4 timers undervisning pr. uge til *hele* den grønlandske gruppe, og den består overvejende i danskundervisning, som alene er nødvendig på grund af anbringelsen i Danmark!), fængselsbetjentene er bange for dem på grund af manglende kommunikationsmuligheder, og når de endelig løslades, sendes de tilbage til det lille samfund, hvor alle husker deres lovovertredelse, og som de ikke har haft mindste kontakt med siden.

Det er formentlig indlysende for det store flertal, at den varige løsning må være, at *ingen* grønlandere sendes til afsoning eller forvaring i Danmark.

Men det vil under alle omstændigheder tage nogen tid at nå dertil. I mellemtiden bør vilkårene under anbringelse i Danmark bedres, som det blev drøftet ved et bredt møde i Det grønlandske Rådgivningskontor den 5. december 1983.

Som et første lille skridt foreslås her en ekstranormering ved anstalten i Herstedvester, beregnet på ansættelse af 3 grønlandske fængselsbetjente. Dette er af anstalten nævnt som en forudsætning for i givet fald at oprette en særlig grønlandsk afdeling, uden at der dog med denne ekstranormering er taget stilling til, om det skal ske.

Derefter bør der sikres bedre undervisningsforhold, som tager sigte på tilbagevenden til det grønlandske samfund, samt rejsebevillinger, som sikrer samme familiekontakt, som danske indsatte har mulighed for. Men på grund af det sene tidspunkt i forhold til finanslovbehandlingen har forslagsstillerne i denne omgang valgt at begrænse sig til det allernødtørftigste af de forslag, som var fremme på kontaktmødet den 5. december.